

ՀԻՆԳ ՀԻՆ ՁԵՌԱԳՐԵՐ ԱՆՈՒՐՅԱՆԻ ՇՐՋԱՆԻ ՋՐԱՌԱՏ ԳՅՈՒՂՈՒՄ

Ախուրյանի շրջանի Ջրառատ (Նախկին Ջրախլի) գյուղում պահվում են հինգ ձեռագիր Ավետարաններ:

Սրանցից հնագույնը հասակակից է Թորոս Ռոսլինի վերագրվող նշանավոր Կիլիկյան ճառացին և ընդօրինակված է նույն 1288 թվականին Արճնշում, Ս. Սարգսի վանքում, Աբրահամ գրչի կողմից:

Մեկ ուրիշ Ավետարան, ընդօրինակված 1630 թվականին, զարդարված է ընտիր, բարձրարվեստ մանրանկարներով և կարող է գրավել իր ուրույն տեղը հայ մանրանկարչական արվեստի պատմության մեջ:

Արժեքավոր են նաև մյուս ձեռագրերը, որոնք առժանացած են մեծ ուշադրության և պահվում են խնամքով:

Նկատի ունենալով հնագրային այս ձեռագիր մատյանների հնագրական և մանրանկարչական որոշակի արժեքը, ընթերցողների ուշադրության ենք հանձնում նրանց համառոտ նկարագրությունը:

ՁԵՌԱԳՐԻ № 1

Բովանդակություն՝ Ավետարան:

Ժամանակ՝ 1288, վայր՝ Արճնշ, Ս. Սարգսի վանք, գրիչ՝ Աբրահամ քահանա, ստացող՝ Թորոս քահանա, քերթեր՝ շուրջ 200, նյութ՝ թուղթ, մեծություն՝ շուրջ $30 \times 23 \times 7$, առիւր՝ 25—27, գիր՝ բուրդգիր, գրադաշն՝ երկսյուն, մանրանկարներ՝ խորան (թ. 4ա), կիսախորան (թ. 5ա), տեղ-տեղ լուսանցազարդեր, գլխազերեր, վիճակ՝ բավարար, կազմը՝ կաշեպատ տախտակ, սև, դրոշմազարդ: Պահվում է Փոթանշոնց Աշխենի (Աշխեն Մարտիրոսյան) տանը: Ավետարանը գյուղում կոչվում է «Սև ավետարան» (սև կազմի պատճառով), իսկ Ավետարանի տերերը ավելի շատ անվանում են «Մեծ պապ» (ի տարբերություն այս տանը պահվող և հաջորդ համարում նկարագրվող մյուս Ավետարանի, որն ավելի փոքր լինելով կոչվում է «Փոքր պապ»):

Հիշատակաբաններ, հիշատակագրություններ.—Այս և հաջորդ ձեռագրերն ունեն մի շարք հիշատակաբաններ և հիշատակագրություններ: Բերում ենք նրանցից մի ցանկը:

Գրչի հիշատակաբաններ.

ա) «Ով սուրբ քահանայք և մանկունք Սուրբ Եկեղեցու, սրբ ընթեռնայք զսուրբ Աւետարանս կամ արքի-

նակէք, յիշեցէք ի սուրբ և ի մաքրափայլ յաղաթս ձեր զիս, զծովացեալս մեղաք, զգրող սորա զԱրեւմեամ զսուտանուն քահանայ և զծնողս իմ, աղաչեմ զձեզ զամենխեան յիշեսցիք ի Քրիստոս և զձեզ Տէրն յիշեսցէ յիւր արքայութեանս:

բ) «Ով սրբասնեալ եղբայրք և բաշխողք մարմնոյ և արեանն Տեառն, զանարժան գրողս, որ չեմ արժանի տեսանել զսուրբ և զսուկալի աստուածաբարբառ կտակ, աներկեղաբար մերձեցայ և ծրագրեցի զՍուրբ Աւետարանս ընդ հովանեալ Մերոյն Սարգսի: Գրեցաւ ի քաղաքի, որ կոչի Արճնշ, ձեռամբ քաղամանդ և անարժան գրչի, սուտանուն քահանայի, որոյ Աբրահամ ճանաչի...

...գրեցաւ ի քուակեանքեանս Հայոց ՁԷ (1288) ի ժամանակին, որ է տեղապան աշխարհիս Ղան Արղուն, որոյ տացէ նմա Տէր Աստուած վայելել զաթոռ իւրոյ իշխանութեան, եղբարաց և զաւակաց իւրոց և զթշնամիս իւրեանց հալածական առնէ...»:

Հիշատակաբան ստացողի (այլ ձեռագրով).

«Ով մանկունք Սուրբ Սիովնի և ընթերցողք Սուրբ Աւետարանիս, զմեղոսեալ ծառայս Թորոս քահանայ զստացող բառիս յիշեցէք...»:

ՁԵՌԱԳՐԻ № 2

Բովանդակություն՝ Ավետարան:

Ժամանակ՝ 1630 թ., ստացող՝ Մատթեոս, քերթեր՝ 267, նյութ՝ թուղթ, մեծություն՝ շուրջ $20 \times 15 \times 8$ սմ., գիր՝ բուրդգիր, վիճակ՝ բավարար, կազմը՝ կաշեպատ տախտակ, սև: Պահվում է նույն Փոթանշոնց Աշխենի տանը և կոչվում է «Փոքր պապ»:

Մանրանկարչություն.—Ձեռագիրը զարդարված է ընտիր մանրանկարներով. կան խորաններ, կիսախորաններ, զարդազերեր, լուսանցազարդեր, թուղաններ և այլ մանրանկարներ: Լուսանցքներում երբեմն կան սրբերի նկարներ և այլ պատկերներ: Համարյա բոլոր էջերում հանդիպում են պարբերություններն սկսող ոսկեզօծ զարդազերեր: Մանրանկարներում օգտագործված են զանազան գույներ և ոսկի:

Նշանավոր մանրանկարներ են (ձեռագրերի թերթերը համարակալված չեն, նշում ենք բանավոր համարները):

- թ. 1—2.—Երկու խորան՝ Եվսեբիոսի առ Կարպիանոս նամակի համար:
- թ. 3—8.—Վեց խորան՝ Ավետարանների համաբարբառ կանոնների համար:
- թ. 9.—Մատթեոս ավետարանչի նկարը:
- թ. 10.—Կիսախորան, որից ներքև՝ գեղեցիկ թռչնազրերով ընդօրինակված են Մատթեոսի Ավետարանի սկզբի խոսքերը՝ «Գիրք ծննդեան...»:
- թ. 85.—Մարկոս ավետարանչի նկարը:
- թ. 86.—Կիսախորան, վարը թռչնազրերով՝ «Սկիզբն Աւետարանի...»:
- թ. 141.—Ղուկաս ավետարանչի նկարը:
- թ. 142.—Կիսախորան, վարը թռչնազրերով՝ «Փանդի բազումք...»:
- թ. 224.—Հովհաննես ավետարանչի նկարը:
- թ. 225.—Կիսախորան, վարը թռչնազրերով՝ «Ի սկզբանէ էր բանն...»:

Հիշատակագրություններ.

Գրչի, թ. 266.

«Փառք ամենասուրբ երրորդութեան, Երեքանձնեա սուրբ տէրութեան, Միանական աստուածութեան, Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ, Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտեանից: Ամէն:

Ի թուականին Հայոց ՌՉԹ (1630) ամին»:

Ստացողի, թ. 266.

«Եւ այս վերջին ստացող Աւետարանիս Մաթէոսն և կողակցոյն Մինախաթունն և իւր որդին Յարութէնն և իւր դուստրն Հօռման, Սառէն, Վարվառն և Յարութէնի կողակիցն Նազին և որդւոյն Աստուած պահեսցէ Ղուկին, Շահվերդին և իւր դստերացն՝ Յուրին, Մարիանին, Ղղեբաթին, Նանանդղին և արեան մերձաւորացն ողորմի տաացէք»:

ՁԵՌԱԳԻՐ № 3

Բովանդակություն՝ Ավետարան:

Կոչվում է «Փրկիչ»։ Ընդօրինակված է ԺԵ—ԺԶ դ. դ.։ Սև, կաշեպատ տախտակի կազմի վրա փակցված է մի ակնաակուռ խաչ։ Ավետարանը զարդարված է մանրանկարներով. կան խորաններ, ավետարանիչների նկարներ, կիսախորաններ, լուսանցազարդեր։

Պահվում է Դանիելյան Արտավազդի տանը։ 1918—1920 թվականներին, փախուստի ժամանակ, Ավետարանն ընկել է ջուրը և երկար ժամանակ մնացել այնտեղ։ Այս պատճառով մի շարք թերթեր կպել են իրար։ Թերթերն իրարից անջատելու փորձերի ժամանակ մանրանկարներն էին մի քանիսը պոկվել են, փայցել։

ձեռագիրն ունի հիշատակարաններ։

Արժեքավոր են այս ձեռագրի կազմի առաջին և երկրորդ փեղկերին փակցված պահպանակները, որոնք կրում են շուրջ Ժ դարում գրված (Մեսրոպյան ուղղագրի՝ երկաթագիր) մի բնագիր։

ՁԵՌԱԳԻՐ № 4

Բովանդակություն՝ Ավետարան:

Ընդօրինակված է ԺԶ—ԺԷ դարերում։

Պահվում է նախորդ ձեռագրի տիրոջ՝ Դանիելյան Արտավազդի տանը։ Սև կաշեպատ տախտակյա կազմի վրա փակցված է մի մետաղյա խաչ։ Ունի հիշատակագրություններ։ Վիճակը բավարար է։

ՁԵՌԱԳԻՐ № 5

Բովանդակություն՝ Ավետարան:

Կոչվում է «Կարմիր Ավետարան»։ Կազմը՝ կաշեպատ, կարմիր։ Ավետարանը հիմնականում տպագիր է։ Հնատիպ գրքի և կազմի միջև դեռնակված են երկու-երեք պրակ ձեռագրի մասունք Ավետարանից, ընդօրինակված ԺԶ—ԺԷ դ. դ.։ Ավետարանը պատկանում է Մինասյան խանումին։

Գ. ԱՐԳԱՐՅԱՆ

